

KÝ ỨC KHỦNG BỐ

WTC khi chưa bị tấn công khủng bố

Tính đến ngày 11-9-2016 là 15 năm kể từ ngày WTC (World Trade Center – Trung tâm Thương Mại Thế giới) bị tấn công khủng bố vào ngày 11-9-2001. Con số 15 là một trong những “mốc thời gian” đặc biệt. Quả thật, thời gian trôi nhanh quá. Người Việt có cách nhận xét thú vị và chí lý: “Thời gian thấm thoắt thoi đưa – Nó đi, đi mất, chẳng chờ đợi ai”.

Vụ khủng bố WTC đã khiến 2.749 người thiệt mạng, và kéo theo biết bao thiệt hại khác nữa. Những ngày tháng sau tai họa, người ta phải nỗ lực tìm kiếm các nạn nhân. Nhiều người có vấn đề về phổi nặng vì khói, bụi, và các chất độc... Thật là tai họa thảm khốc! Kẻ dã tâm đã làm hại biết bao, nhất là nỗi đau đối với những người vô tội.

Chỉ trong tích tắc, tất cả chỉ còn là tro tàn đối với Tòa Tháp Đôi được coi là cao nhất thế giới, hùng vĩ và sang trọng bậc nhất. Tòa Tháp Đôi cao sừng sững tại một đất nước to lớn, giàu có và mạnh mẽ về nhiều thứ, chắc hẳn người ta không thể – và cũng không muốn – nghĩ rằng sẽ có ngày này Tòa Tháp Đôi trên khoảng đất rộng 16 acre (mẫu Anh – khoảng 6,5 héc-ta) lại trở thành bình địa như vậy!

Vâng, tất cả chỉ còn là tro tàn! Tai họa này nhắc nhở lại về Đại Hồng Thủy thời ông Nô-ê, tàu Titanic, động đất và sóng thần ở Nhật và Thái lan, rồi còn biết bao tai họa khác đã và sẽ xảy ra bất ngờ bất cứ lúc nào, dù ngày hay đêm...

Điều đáng quan ngại nhất là Ngày Tận Thế, lúc Đức Giêsu Kitô tái lâm để xét xử mọi người. Khoảnh khắc đó vừa là diễm phúc vừa là tai họa!

Ngày xưa, chuyện như WTC cũng đã xảy ra tương tự. Một hôm, khi đến gần Giêrusalem và trông thấy thành, Đức Giêsu đã khóc thương mà nói: “Phải chi ngày hôm nay người cũng nhận ra những gì đem lại bình an cho người! Nhưng hiện giờ, điều ấy còn bị che khuất, mắt người không thấy được. Thật vậy, sẽ tới những ngày quân thù đắp lũy chung quanh, bao vây và công hãm người tư bề. Chúng sẽ đè bẹp người và con cái đang ở giữa người, và sẽ không để hòn đá nào trên hòn đá nào, vì người đã không nhận biết thời giờ người được Thiên Chúa viếng thăm” (Lc 19:42-44).

WTC này sụp đổ, người ta có thể xây dựng một hoặc nhiều WTC khác, nhưng tất cả cũng chỉ là “không” đối với Thiên Chúa. Chúng ta, các Kitô hữu, chỉ mong chờ một WTC khác là

World To Come – Thế giới Tương lai. Đó chính là Nước Trời, là Thiên Quốc. Chỉ có Nước Trời mới là WTC vĩnh hằng, là Thế giới Tương lai vĩnh cửu, là Trung tâm Trường sinh.

Ngay cả con người là sinh vật cao cấp nhất rồi cũng có ngày lụi tàn: “Đời người chóng qua như cỏ, như bông hoa nở trong cánh đồng, một cơn gió thoảng đủ làm nó biến đi, nơi nó mọc cũng không còn mang vết tích” (Ý Thánh Vịnh 130, đáp ca lễ Cầu Hồn). Biết vậy không là để bi quan yếm thế, mà là để khiêm nhường và chấn chỉnh cách sống của mình.

Thánh giám mục Phanxicô Salê (François de Sales) quan niệm: “Un saint triste est un triste saint” (Vị thánh buồn là vị thánh tồi). Chí lý quá! Muốn làm thánh thì phải vác thập giá, chịu đau khổ vì yêu mến Chúa và để cứu các linh hồn. Tuy nhiên, vác thập giá thì phải vui vẻ mà vác chứ không thể miễn cưỡng vác với vẻ mặt ủ dột, sầu thảm.

Thời đại chúng ta đang sống là Thời Cánh Chung, là Thời Cuối Cùng, là Giờ của Lòng Chúa Thương Xót, là thời điểm “chạy nước rút” với lời kêu gọi của Ngôn sứ Gioan Tẩy Giả: “Hãy sám hối, vì Nước Trời đã đến gần” (Mt 3:2). Giờ của Lòng Chúa Thương Xót sắp chấm dứt, không “chạy nước rút” thì không kịp, vì gần “đích đến” lắm rồi!

Và đây là Lời Hứa của Thiên Chúa rạch ròi và chắc chắn: “Ai sống đời hoàn hảo, Ta cho hưởng ơn cứu độ Chúa Trời” (Tv 50:23).

Lạy Thiên Chúa, xin lấy lòng nhân hậu xót thương con, mở lượng hải hà xoá tội con đã phạm. Xin rửa con sạch hết lỗi lầm tội lỗi con, xin Ngài thanh tẩy. Vâng, con biết tội mình đã phạm, lỗi lầm cứ ám ảnh ngày đêm. Con đặc tội với Chúa, với một mình Chúa, dám làm điều dữ trái mắt Ngài. Như vậy, Ngài thật công bình khi tuyên án, liêm chính khi xét xử” (Tv 51:3-6)